

KRISTIN COLLI

KRVAVÉ

PROBUZENÍ

KRVAVÉ PROBUZENÍ

Kristin Colli

*Rodina je ta nejdůležitější v životě, važme si
toho, že ji máme!*

*(Jinak tuhle knihu věnuji všem lidem, kteří mě rádi čtou... a těm,
co jsou věrnými fanoušky rychlých aut, tak jako já).*

Kapitola 1: Vnukův návrat – (El Paso, Texas)

Bylo páté hodiny odpolední se rodina Reyesova se scházela venku na slunné zahradě, kde si vychutnávali dobrou konverzaci při lahodném jídle a pití. Brzy poté komorník přivítal na kvetoucí zahradě mladý pár, zahalený do krásného podloubí, které dodávalo domu španělský punc a eleganci.

„Gracias, Díazi,“ poděkoval mu vysoký, sympatický, osmadvacetiletý mladík s výraznými uhrančivými kávově-hnědými očima, v elegantním saku, krátkými tmavými vlasy pečlivě sčesanými ke straně, jemným strništěm a ruku ovinutou kolem pasu své těhotné partnerky.

Komorník se pokorně poklonil a odešel zpět do domu.

„Lucasi!“ vykřikl tmavovlasý, hnědooký hoch s ozdobnou vystříhanou linkou na boce a nagelovanou ofinou, sedící u velkého rodinného stolu se svou přítelkyní. Položil nedopitou limonádu na prostírání a vyskočil ze zahradní židle. Členové rodiny přestali jíst a zaměřili se na ty dva příchozí – snědého svalnatého muže ve tmavě modré flanelové košili a jeho těhotnou partnerku.

„Čau, Lucasi!“ pozdravil ho mladší bratr, chlapsky si stiskli ruce a objali se. „Co tě přivedlo sem? Už tě nebaví L.A.?“ zeptal se s údivem.

„Ne, bavilo mě to tam. Po odborném školení jsem stal atestovaný doktorem. A rozhodl jsem se pro změnu! Čekáme s Rebeccou dítě za měsíc, a plánujeme se zasnoubit,“ pohládl její zakulacené břicho. „Rád

bych taky převzal dědovu ordinaci... Děda vám to ještě neřekl? Mluvil jsem s ním před dvěma dnama po telefonu.“

„Ne, neřekl...Tajnuštkář jeden! Ty sis nechal narůst vousy?“

„Jo, nechal... Rebecce se líbí vousatí muži. Sluší mi to, co?“ udělal legrační grimasu a přejel si rukou po tváři. „Promiňte, ani se vás nepředstavil. Toto je má krásná snoubenka Rebecca Barrera!“ představil ji svému mladšímu bratrovi.

„Týjo, taková kočka a s tebou? Co na tobě vidí!“ reagoval mladší bratr.

„Tvůj bratr mi o tobě tolik vyprávěl. Jste si tak podobní,“ odpověděla Rebecca, která měřila stejně jako on, sto šedesát devět centimetrů.

„Jo, máme hodně společného. Jsme přece jenom ze stejného těsta!“ usmíval se Lucas na oba dva.

„Z tebe je pořádný fešák. Co jsme se spolu dlouho neviděli, bráško,“ poznamenal Rodrigo.

„Jo, začal jsem chodit do posilovny, abych nabral nějakou svalovou hmotu. Dívej na ty svaly, brácho!“ řekl frajersky Rodrigo a s rukama pokrčenýma v loktech nad hlavou zapózoval jako kulturista.

„Jsi borec, bráško!“

„Jo, to teda jsem!“ zavtipkoval Rodrigo. Měl holt veselou povahu. „A už víte, co to bude?“ zajímal se zvědavě jeho mladší bratr.

„To je překvapení! Chceme si to zatím nechat pro sebe!“ odpověděl mu Lucas a usmál se na svou latinsko - americkou snoubenku. Ta se na něj taktéž usmála.

„Aha... A jaká byla cesta?“ zeptal se zvědavě Rodrigo.

„Jo, cesta byla dlouhá, ale dobrá. Vyjeli jsme hned okolo paté hodiny ráno, ale už jsme trochu unavení z toho horka a cesty autem! A jsem vám něco pěkného!“

„Jupí, už se nemůžu dočkat. Těším se jako malý kluk. Tak pojd'te ke stolu. Mamka, babička... prostě všichni tě tu rádi uvidí!“ Společně pak odešli za ostatními členy rodiny.

Kapitola 2: Enriqueho milenka

Třiašedesátiletý španělský seladon Enrique Rivera Reyes, s vlnitými prošedivělými vlasy, se slunečními brýlemi na očích, v rozhalené košili, seděl s dvěma nejlepšími přáteli na své super velké luxusní jachtě a popíjel s nimi dobrou whisky.

„A co tvůj vnuk Lucas? Říkal si, že přijede dneska odpoledne?“ zeptal se ho kamarád Rafael se šedivým plnovousem a odložil doutník do popelníku.

„Jo, říkal mi, že se mi ozve, až v pořádku dorazí do El Pasa. Zkusím mu zavolat,“ vzal do ruky dotykový mobil.

Najednou se venku na palubě objevila mladá černovlasá Italka, která měla nejen krásnou postavu, ale zároveň byla Enriqueho dlouholetou milenkou. Když italská krasavice v lechtivých svůdných tmavých šatech, s dlouhým rozparkem, ze kterého jí vykouklo láskovné tetování, na vysokých jehličkách k němu přikročila – jeho dva letitý kamarádi mohli na ní oči nechat.

„No. Tak my pomalu půjdeme!“ řekl vousatý kamarád Enriquemu, položil dopitou sklenku whisky na stůl a vstal. Za ním ho hned následoval jeho druhý kamarád.

Když jeho přátelé odešli, Enriqueho milenka ho zezadu objala kolem ramen a zajela mu rukou do rozhalené košile.

„Amore mio, zůstali jsme tu sami! Co kdybychom zašli spolu do tvé luxusní kajuty a pomilovali se tam!? Pak bychom se spolu mohli

přesunout do vířivky! K tomu si ještě dáme losový kaviár... a bílé polosuché šumivé Sauvignon z tvých nejlepších archivních vín!“

„No, tvůj nápad zní přímo lákavě... Ty jsi moje velká odbornice na vína!“ vytáhl její ruku zpod své košile a vstal.

Jeho milenka s dychtivým výrazem pronesla: „Tak na co ještě čekáš, amore mio!“

Enrique na nic nečekal, popadl svou milenku do své náruče a odnesl ji do svého luxusního království.

V kajutě ji pak povalil na manželskou postel, shodil ze sebe košili a hupnul na ni. Milenka mu mezitím začala rozepínat pásek u kalhot, když si začali vyměňovat žhavé polibky.

„Líbáš jako ďábel! Amore, mio! Líbej mě všude!“ řekla mu sténající Italka.

„Celou tě zlíbám, lásko moje!“ řekl Enrique, když jí zajel rukou do rozparku a začal ji líbat na její něžný krček.

Kapitola 3: Venku na zahradě

„A jak jste se vy dva, vůbec poznali? Máte ještě nějaké sourozence, Rebecca?“ zeptala se jí Lucasova matka, která byla v té době již známou hollywoodskou herečkou, zpěvačkou, tanečnicí, módní návrhářkou, fotomodelkou a producentkou – a jejíž jméno mělo velký vliv na výrobu vlastních parfémů.

„Ano, mám. Máme dvě mladší sestry. S Lucasem jsme se poznali během společné praxe na pracovišti. Hned na první pohled jsme se do sebe zamilovali!“ odpověděla jí s úsměvem Rebecca, když seděli u zahradního stolu a držela svého partnera za ruku.

Lucas začal nadšeně vyprávět o své partnerce a její rodině.

„Její otec Ralph je primářem místní kliniky. Je to krásný člověk nejen navenek, ale i uvnitř! Jeho hluboké kořeny sahají až do Itálie a do Řecka. Tady Rebecca po svém otci zdědila i umělecké vlohy! Ve volném čase taky hraje divadlo. A dokonce hezky zpívá! Vydala už dvě CD!“

Rebecca se začala trochu červenat: „Zase mě tolik nevychvaluj, lásko.“

„Tak to je moc pěkné... Moc ráda bych si tě jednou poslechla v nahrávacím studiu!“

„Gracias, paní Lopezová. Bude mi velkou ctí si s vámi zazpívat.“

„To nestojí za řeč. Moc se těším na to, až poznám tvoji rodinu, Rebecca. Aspoň někdo tady dělá něco normálního.“

Rodrigo se na svou čtyřiapadesátiletou matku hned ohradil: „Já na tom nic špatného nevidím, mami. Závodění je moje vášeň! Třikrát po sobě jsem vyhrál pohár. A dost slušně mi to vydělává! Podepsal jsem pětiletou smlouvu a nehodlám se toho jen tak vzdát!“

„Jsem na tebe tolik pyšný, brácho!“ plácl si s ním Lucas.

„Díky, brácho.“

Když Enrique konečně dorazil domů, Rodrigo vstal ze zahradní židle a šel dědu obejmout.

„Dědo! Jak ses dneska měl?“

„Dobře! A ty?“ zeptal se s úsměvem děda.

„Taky jsem se měl moc fajn. „Dědo, půjčíš mi svůj super sporták? Rád bych vzal Leonie na pěknou projížďku!“

„Dobře,“ vytáhl z kapsy kalhot klíčky od svého vozu.

Než mu děda předal klíčky do ruky, pohrozil mu ukazováčkem: „Hlavně mi ho neškrábní, jasný!? Je to dost citlivé auto!“

„Neboj se... V pořádku ti ho vrátím.“

„Tak jo. V přihrádce mám schované rezervní brýle od Dolce & Gabbana! Budeš s nimi velký frajer! Zazáříš v nich!“ předal mu klíčky od svého vozu.

„Jsi naprosto suprovej děda! Mám tě moc rád!“ objal ho znovu.

„Já tebe taky, ty můj vnoučku. Tak si to se svou kráskou užij!“

„Dík, dědo. „Leonie, půjdeme?“ zvolal na ni Rodrigo.

Pěkná, štíhlá, okatá, tmavovlasá dlouhovláška, s rozpuštěnými, lehce zvlněnými vlasy, v upnutých černých šatech, s vytvarovanými plnými rty, čokoládově přirozeně opálená, se sluneční brýlemi na temeni hlavy, vstala od stolu a přešla ke svému příteli.

„Tak se tu mějte hezky, rodinko.“ řekl Rodrigo, vzal svou přítelkyni za ruku a odešli společně.

Enrique vykročil směrem ke své půvabné manželce, která byla obklopena svou rodinou.

„Zdravím tě, lásko moje!“ Když ji chtěl políbit na tvář, ona však ucukla.

Jeho stejně stará manželka Milagros, která byla poloviční Indiánka, s ozdobným korálkovým náhrdelníkem omotaným kolem krku, vrhla na něj nenávistný pohled.

„Kde jsi zase byl?“

„Měl jsem nějaké jednání se svými přáteli. „Trochu jsme popíjeli whisky na mé jachtě. Co se ti zase nelíbí? Byl to jen přátelské setkání!“

Milagros neudržela nervy na uzdě, a řekla mu pěkně od plic: „Aha. A u toho nechyběla jedna z tvých mladých milenek, že jo?! Prosím tě, už raději mlč! Už nechci nic slyšet!“

„Co tě to napadá, lásko moje?“

„Nesahej na mě! Už mám tvých hnusných záletů dost! A tvých lží taky!“ Zvedla se od stolu a našťavaně kráčela do domu.

„Prosím tě, mami... Zastav se na chvíličku!“ Přiběhl za ní do chodby její mladší syn, kterému bylo okolo 40 let – měl na sobě hnědé kožené rozepnuté sako, světlý kovbojský klobouk a stylový krátký plnovous. Jeho matka se na něj otočila a řekla mu se slzami v očích: „Já už takhle dál nemůžu, Pablo... Slíbil mi, že s tím nadobro skončí...“

Když jsem ho před několika měsíci nachytala v naší posteli s jednou dvacetiletou služebnou... Musela jsem ji hned propustit... Přemýšlím, že s ním rozvedu!“

„Ne, to nedělej, mami... Vím, že náš otec není svatej... Ale když se s ním teď rozvedeš... Pro zbytek rodiny to bude mít drastický dopad!“

„Už jsem mu odpustila několik nevěr... Proč bych to měla snášet dál?!“

Syn svou plačící matku objal svou mohutnou náručí a řekl jí konejšivým hlasem:

„Už neplač, mami... Zkusím s tátou promluvit...Tohle už dál dělat nemůže!“

Kapitola 4: Adrenalinová vyjížďka

Rodrigo, který řídil dědečkův stříbrný super sporták „Chevrolet Corvette kabriolet z roku 2023 s otevřenou střechou a adrenalinovým interiérem, si jízdu za doprovodu příjemné hlasité hudby linoucí se z moderního bluetooth 2-DIN autorádia fakt užíval. Jeho dívka, která seděla na místě spolujezdce, si na rozdíl od něj adrenalin moc neužívala.

Mladík, který měl sluneční brýle na obličeji, přijel ke křižovatce, zastavil na červenou a zeptal se jí: „Něco se děje, lásko? Jsi nějak zamlklá.“

„Jo, děje se něco, lásko! Mohl bys prosím tě zajet k tomu supermarketu?!“ řekla mu.

„Dobře, jak chceš.“

Když mu na semaforu naskočila zelená, po pár metrech zahrnul doprava a zaparkoval vůz přímo doprostřed poloprázdného parkoviště supermarketu. Svým dlouhým prstem pak stiskl tlačítko v zapalování a vypnul motor. Následně si odepnul bezpečnostní pás, sundal si brýle z očí a odložil je na palubní desku.

„Mohl bys, prosím tě, ztlumit to rádio?“ poručila mu a rovněž se odpoutala.

„Jasně,“ dotkl se dotykového displeje autorádia a ztlumil volume. „Tak povídej, ty moje sexy krásko... Jsem jedno ucho,“ opřel si loket o rám dveří a čekal.

Dívka se mu posléze podívala do očí a řekla mu ustaraně: „Dělám si o tebe velké starosti, Rodrigo. Už je to měsíc, co spolu nespíme! Na záchodě trávíš příliš mnoho času s mobilem. Buď si hodně aktivní na svém facebookovém profilu, Twitteru a nebo Instagramu. Už spolu nechodíme ani do kina, na koncerty... neděláme žádné společné aktivity, prožitky, selfie.“

„Já vím... Ale teď mě čeká dost trenažerů a tréninkových jízd! Musím se na ten velký závod fyzicky i psychicky připravit! Někdy zkrátka není na sex čas ani nálada! Po těžkém dni zalezu do postele a hned usnu.“

„To jsou jen hloupé výmluvy!“ vzteky vypěnila. „Chodíme spolu už od střední školy... A nikdy jsme před sebou neměli žádné tajemství... Prosím, řekni mi pravdu... Je v tom nějaká jiná? Hlavně mi neříkej, že jsi gay!? Buď ke mně upřímný.“

Mladík se jen vesele pousmál a řekl jí klidně: „Tak jasně a stručně v tom žádná jiná není... A proti gayům rozhodně žádné předsudky nemám... Změňme raději téma! Dneska navečer jsem rezervoval stůl v hospodě Desperados! Bude tam náš společný kamarád Miguel s mojí sestřenicí Belindou! K tomu jsem ještě objednal skvělé nachos se sýrovou chilli omáčkou, co ti tak chutná!“

„Promiň, že jsem byla na tebe taková... Ale dneska jsem se dozvěděla od jedné mé nej kámošky blogerky, influencerky... že ji její přítel dlouho podváděl s klukem... Proto jsem z toho měla rozpolcené pocity! Tak už se na nehněvej, lásko,“ přehodila si pramínek vlasů za ucho a přiblížila se k jeho rtům.

„To je dobrý... Vždyť já miluju jen tebe, ty moje sexy žárlivko! Ty jsi pro mě ta nejkrásnější holka v celém vesmíru!“ usmíval se a pravým ukazováčkem jí přejel po linii tváře.

„Je tu ještě něco... Mám pro tebe velké překvapení! Ale nevím, jestli ti ho mám dát po tom, když si na mě byla taková ošklivá,“ a naoko se tvářil uraženě.

„Promiň mi to, lásko... A co to je za překvapení?“

„Na to si musíš do večera počkat... Jinak by to nebylo žádný překvapení! Ještě stále jsem na tebe trochu naštvaný! Jedna, nebo dvě pusy... by to jistě spravily!“ naznačil prstem, aby ho políbila.

Dívka se usmála a dvakrát ho políbila.

„Těch pusinek může být více, když si mě zase získaš.“

Dívka mu zajela rukama do jeho tmavých vlasů a jeho sladká ústa začala dráždit horkými polibky. Mladík jí je oplácel stejnou měrou.

Po nějakém uplynulém čase, se objevil v ložnici Jennin manžel, který několik let pracuje u policie jako poručík.

„Ahoj, můj miláčku!“ pozdravil svou ženu osmačtyřicetiletý, urostlý, modrooký, špinavý fešný brunet, který měl lehce prošedivělé přerostlé strniště, trochu delší kudrnaté vlasy, koženou černou stylovou bundu a zelené sportovní tričko na knoflíčky.

„Ahoj, Javiere!“ řekla mu pohaslým hlasem manželka, která stála se u okna a rukou si hladila paži.

„Promiň mi to, miláčku, protože dřív jsem se nemohl uvolnit z práce... řešil jsem teď dva důležité případy dvou sériových vrahů... Někdy se to holt protáhne a zůstanu v práci přesčas... Do toho mě přišli navštívit moji přátelé – členové z bývalé hudební skupiny Kairo! Tak jsme si skočili do baru na jedno pivko... Prostě zavzpomínali na své klukovské začátky...“

Došel k ní, objal ji zezadu a rozvášněně jí začal pusinkovat rameno.

„Dost mě zanedbáváš, víš to?!“ Manželka se usmála, otočila se na něj a láskově se na něj usmála.

„Já vím, že se ti moc nevěnuju a dost tě zanedbávám... Ale teď to můžu napravit,“ láskovný úsměv jí opětoval.

„Tak se předved’,“ vyzvala ho.

„Jen počkej! Uvidíš, jaký jsem tygr!“ hupli s manželkou na postel a začali si mezi sebou vyměňovat žhavé polibky.

Kapitola 5: Večerní párty

Na Reyesově luxusní jachtě byla skvělá rozjetá večerní párty, kterou slavnostně uspořádal pro svého staršího vnuka.

„Zdravím tě, Lucasi!“ vykřikl nadšeně Enrique, když se palubě ve druhém patře zjevil jeho vnuk se svou těhotnou snoubenkou.

„Omluvte mě na chvíličku!“ řekl omluvně svým přátelům, když s nimi postával u baru se svou milenkou, kde jim vyhrával známý DJ Disco Error moderní hudbu a šel je uvítat.

„Tak rád Vás vidím! Rebecca, tobě to moc sluší! Lucas si vybral moc dobře! Jsi opravdu překrásná žena!“ složil jí kompliment a políbil jí ruku.

„Děkuji za kompliment, seňore Reyesi,“ poděkovala mu s úsměvem Rebecca, která měla krásné večerní šaty, dokonalý make-up a stažené vlasy dozadu do nedbalého drdolu.

„Říkej mi Enrique... Koneckonců budeme za chvíli příbuzní!“ nabídl jí tykání Enrique.

„Dobře, tak teda Enrique.“

„To už zní jinak... Říkal jsem svým přátelům, jak nadaného vnuka a jeho krásnou snoubenku mám! Jsem na Vás oba dva moc pyšný! Tak dáme si něco dobrého k pití, ne? Aspoň vás seznámím s fajn lidmi.“

„Nezlob se dědo, ale jsme tady autem a Rebecca alkohol nemůže, když teď čekáme to malé... Třeba nealkoholický drink by nebyl vůbec špatný!“

„Tak namícháme něco nealkoholického... Máme tu široký výběr ovocných letních koktejlů!“

Najednou se k Enriquemu přivinula jeho okouzlující milénka, která držela v jedné ruce namíchaný drink.

„Miláčku, to se neděla, abys mě tam nechával samotnou u baru!“ řekla koketně a dlaní hladila látku jeho košile.

Když se pak italská krasavice podívala po dotyčném mladíkovi, který tam postával se svou milou, měl jen zaražený výraz v obličeji.

Jeho děda si jeho zaraženého výrazu rázem všiml a řekl: „Omlouvám se ti, lásko, ale přišla za mnou důležitá návštěva! Proč si radši nejdeš zatančit... Hraje nám tady skvělý DJ!“

„OK, more mio!“ S koketním úsměvem se pak odporoučela.

„No...Tak půjdeme zapít tvůj návrat, co říkáš? A taky jsem pozval na párty tvoje blízké přátelé! Jistě je rád zase uvidíš!“

„Jo, moc rád je všechny uvidím!“ Děda mu omotal ruku kolem ramen a odešli se osvěžit večerním drinkem.

„Jo ach! Jo, jo!“ vzdychl slastně Javier, když ležel nahý pod přikrývkou na své ženě a dosáhl svého vytouženého orgasmu.

„Sakra, to byla parádní jízda!“ pronesl Javier s pravou potetovanou paží a spokojeně ulehl na záda. Když pak druhou ruku hodil za hlavu, z vnější straně paže mu vykuklo roztomilé tetování.

„To teda byla!“ pronesla Jenn se stejným výrazem, když své nahé sexy tělo přitulila k němu a položila dlaň na jeho holý hrudník.

„Škoda, že to neděláme spolu častěji, tak jako předtím!“

„Jo, budeme to muset napravit!“

„Víš, dělám si velké obavy o našeho syna Rodriga... Přidělává mi to vrásky navíc... Proč se místo vrcholového sportu nevěnuje něčemu normálnímu?“ nadhodila vážné téma, když mu jezdila dlaní po levé straně jeho vyrýsovaného hrudníku.

„Já vím, zlato... Ale nemůžeme našeho syna nutit do něčeho, co sám nechce dělat.“

Jenn nadzvedla hlavu a podívala se manželovi do očí: „Kolik mladých kluků se zabilo na trati... nebo zmrzačilo... Proč se třeba znovu nevěnuje zpěvu a tanci!? Vždyť mu to tak šlo!“

„Věř mi, že Jay má všechny kluky pevně pod kontrolou... Je to nejen výborný kamarád, ale i trenér, kouč, kterému plně důvěřuji... Z Rodriga už je dospělý mužský, který se rozhoduje sám za sebe! Tak mu tu radost trochu dopřej!“

„Jo, vždyť já mu tu radost neberu... Ale pro mě bude pořád můj malý niño! Stejně jako Lucas!“

„To ano... Jsem moc šťastný, že Vás mám! Ani nevíš, co pro mě znamená!“ Zvedl hlavu z polštáře, dlaní objal její krásnou olivovou tvář, nahnul se k jejím zbožným rtům a vášnivě je políbil.

Kapitola 6: V country dance, rodeo baru – Narozeninová oslava

Rodrigo se svým nejlepším přítelem Miguelem, se kterým se znal už od dětství a se sestřenicí, seděli v oblíbeném country baru Desperados, kde slavili osmnácté narozeniny jeho přítelkyně. Za zvuku tamějšího jukeboxu, který jim při té veselé konverzaci vyhrával, popíjeli mexické pivo, jež nesl stejný název jako podnik. A k tomu ještě přikusovali skvělé sýrové nachos.

„Moc se těším na ten velký mezinárodní okruh, co teď brzy pojedeme! Jsem zvědav, kdo z nás zajede ten nejrychlejší čas!“ pronesl kudrnatý, jednadvacetiletý fešák, který seděl hned vedle svého kamaráda Rodriga – Na hlavě měl slaměný kovbojský klobouk „Tennessee“, který byl zdoben dřevěnými korálky a s kovovou šerifskou hvězdou uprostřed. Pod košilí, kterou měl malinko rozepnutou u krku mu ještě vykukovalo bílé tílko, kožený náhrdelník s přívěškem ve tvaru žraločího tesáku, když okázale převaloval žvýkačku v ústech a pravým loktem se opíral o stůl.

„Tak na to jsem taky moc zvědavý! Doufám, že nám nebude pršet, tak jako minule... Minule z toho mistráku nic nebylo...“ odvětil mu na to hnědooký mladík v černém sametovém kovbojském klobouku, který měl hluboko zaražený do čela a v džínové westernové rozhalené košili.

Hned nato se ozvala Rodrigova sedmnáctiletá sestřenice.

„To se budete skoro celý večer bavit jen o závodech?“ řekla usměvavá brunetka s dolíčky ve tvářích, s neviditelnými rovnátky, která měla rovněž kovbojský klobouk na hlavě.

„Jo, Belinda má pravdu,“ připojila se k ní Leonie, na jejíž pravém zápěstí se vyjímal šňůrkový náramek se srdíčkem, který hrdě nosil i její partner na své ruce.

„Nechcete se raději bavit o něčem jiném!?“

„Jo, holky mají pravdu... Rodrigo, když je tady tak veselo... Mohli bychom zpestřit zábavu něčím fakt vzrušujícím!“ Miguel se vsedě na něj otočil, jednu nohu pokrčil v koleni a opřel ještě druhý loket o opěrku čalouněné lavice.

„A čím?“ zajímal se Rodrigo a podíval se po holkách, které seděly hned naproti nim a potutelně se usmívaly.

„Tady s holkama jsem se jen tak, z legrace vsadil o pár pesos, že uděláme malý bonusový experiment mezi sebou... Pokoříme tak rekord v líbání!“ pronesl s lišáckým kukučem Miguel a pohrál si s ocelovým prstenem, který se mu zdobil na prostředníčku.

„Cože?“ záhy mu to došlo. „No fuj! S tebou si rozhodně nebudu vyměňovat bakterie!“ udělal Rodrigo kyselý obličej.

Leonie na něj začala naléhat, aby se toho pevně chopil.

„Minule jste se převlékli za holky, tančily jste spolu na parketu... hezky jste se k sobě tiskli... Pak jste řádili na elektrickém býkovi, zpívali jste karaoke... A teď budeš dělat drahoty?! Prosím, jen na 10 sekund!“

„Ne! K tomuhle mě rozhodně nedonutíš... Ani po pár panácích Tequily,“ řekl důrazně Rodrigo a snažil se z toho nějak vycouvat.

„Prosím, láska! Nenech se prosit! Něžně tě prosím!“ Rodrigo podotknul s ostychem: „A co na to řeknou ostatní? Kolem nás sedí několik lidí!“

„Kašli na lidi, Rodrigo... Je to jen hloupá zábava... A ty přece rád přijímáš nové výzvy! Už nemůžeš couvnout,“ pronesla s úsměvem jeho sestřenice.

Rodrigo nad tím chvíli popřemýšlel a vypil na ex skleněnou láhev mexického piva. Pak zhluboka vydechl a řekl s napnutým ukazováčkem: „Dobře... Ale žádný natáčení na mobil, ani fotky! Je to jasný!?“

Obě dvě brunetky na znamení souhlasu kývly hlavou.

„Můžeme?“ zeptal se ho Miguel, když si vytáhl žvýkačku z úst, nalepil ji na hrdlo láhve a láskovně si olízl spodní ret.

„Jo... Ale varuju tě předem! Strčíš mi jazyk do pusy a nakopu tě do koulí!“

„Prosím tě, už raději drž pusu! „Pojď ke mně, fešáku!“ Položil mu ruku na zátylek, přitáhl si ho k sobě a začal ho vášnivě líbat na rty. Rodrigo překvapeně vykulil oči, až se mu přitom nadzvedl klobouk. Všichni přísedící to sledovali s vykulenýma očima, když jejich rty o sebe pěkně mlaskaly. Když po 15vteřinovém limitu skončila vášnivá líbačka, Miguel se tvářil jako suverénní vítěz.

„Tak co? Líbilo se ti to?“ zeptal se ho fešný kudrnáč a lišácky mrknul na dívky, které se tomu povedenému kousku usmívaly.

„Páni! To bylo fakt zvláštní! Bylo to mokré, ale skvělý!“ odpověděl mu Rodrigo, který byl z toho trochu zmateně vykulený, když si upravil svůj klobouk na hlavě a vrazil si ho do čela.

„Asi začínám žárlit... Ale vypadali jste tak sexy, kluci! Můžete to někdy zopakovat!“ řekla uchváceně Rodrigova partnerka.

„No, to určitě,“ ušklíbl se Rodrigo.

„Hele, kluci... Nechcete rovnou zajít do gay baru? Je hned naproti přes ulici!“ přidala se k ní s pobaveným úsměvem Belinda.

„Haha, celej žhavej! „Hele, nechceš jít na záchod? Potřeboval bych s tebou něco probrat!“ optal se Rodrigo Miguela.

„Jo, klidně... Stejně se potřebuju nutně čůrat.“

„Tak pojd', lásko... Necháme ty dvě žárlivky na chvíli vychladnout!“ nasadil Rodrigo přihřátý hlas, ladně na ně mávl rukou a vstal z čalouněné lavice.

Před odchodem na toalety, Miguel s úsměvem dodal: „Až se vrátíme z toalet, nezapomeňte nám zaplatit, krásky!“

„Tak už pojd', kocourku! My teď spolu chodíme! Papa, holky!“ Jen tak z legrace na ně vyplázl jazyk a vzal svého kamaráda za ruku.

Když se mladíci pak vypravili k pánským toaletám, jejich dívky se jen pobaveně zasmály.

Kapitola 7: Choulostivý problém

Než vešli na záchod, kolem nich zrovna prošli dva mladí svalnatí, přirozeně opálení krasavci v kovbojských kloboucích.

„Krásná líbačka, kluci!“ řekl jim usměvavý frajírek s kruhovou náušnicí v uchu, menšího vzrůstu, s jemným chmýřím pod nosem a s piercingem v obočí.

„Přijďte potom na panáka! „Dáme řeč!“ pronesl ten druhý.

„Jo, klidně!“ odpověděl jim Miguel a udělal usměvavé gesto.

„Tak jo... Sejdeme se u baru!“ řekl tentýž týpek a odešli k baru.

Miguel jim krátce odvětil, když vstoupil se svým kamarádem na pánské toalety, které měly westernové dveře.

„Jo, jasně.“

„Hele, preferujete s Leonií nějakou sexuální hrátku?“ zeptal ho laškovně Miguel.

Rodrigo mu odpověděl s úšklebkem: „Ne... Připadá mi to trochu nechutný, zvrhlý a úchylný!“

„Právě, že není... Je to naprostá paráda, kámo! Belinda je v tom naprostý mistr!“ pronesl s lišáckým kukučem, když se postavil k pisoáru a rozepnul si zip na kalhotách.

„Týjo! Tak to bych do Belindy vůbec neřekl... Má pěkně bujnou fantazii!“ řekl Rodrigo s udiveným výrazem a postavil hned vedle něj

k mušli, kterou oddělovala umělohmotná přepážka, a začal vykonávat tu stejnou činnost.

Když si Miguel šel umýt ruce, pisoár se za ním automaticky spláchl. Rodrigo udělal to samé a zeptal se ho: „Migueli, mám takový nemalý problém... Spíš je to dost choulostivý! A Leonie se to bojím říct!“

„A co je to za choulostivý problém?“ zeptal se Miguel, když si utřhl ze zásobníku papírový ručník a utřel se do něj.

„Asi před měsícem jsem si nahmatal malou tvrdou bulku na levém varleti... Je to někdy nesnesitelná bolest, která mně vystřeluje až do třísel... Podíváš se mi na to?“

„Jo, klidně,“ souhlasil a hodil zmuchlaný papírový ubrousek do odpadkového koše, který byl pod umyvadlem.

Když pak zalezli do jedné z kabinek, Rodrigo si rozepl kožený opasek ve westernovém vzhledu a stáhl kalhoty i s trenýrkami do půli stehén. Kamarád si mezitím klekl na kolena a podíval se na jeho nemalý problém, co ho už delší dobu trápí.

„Tak co? Je to vážný?“ zeptal se nervózně Rodrigo, když si držel spodek své košile.

„Obávám se, že jo, kámo!“ potvrdil mu to, když se mu díval mezi nohy. Měl bys s tím raději zajít k doktorovi!“

„Toho jsem se nejvíc bál!“ Vzápětí dovnitř vstoupil nadělaný, kníratý kovboj, který se udiveně zadíval na místo, kde zpod dveří kabinky byli vidět dva dotyční mladíci ve velmi choulostivé situaci.

Rodrigo se zatvářil vyplašeně a rychle si natáhl kalhoty.

„Pane Bože! Někdo je tady! Teď to vypadá hrozně blbě, když klečíš u mých nohou. Zvedej se.“

Když pak mladíci vyšli ven z kabinky, Rodrigo se tvářil dosti trapně, že přidal se svým kamarádem raději do kroku. Kníratý chlapík se po nich ohlédl a jen nechápavě zakroutil hlavou.

Kapitola 8: Na lodi – Nová funkce

Lucas, který byl oficiálně jmenován do nové funkce dětského plastického chirurga, jeho dědeček hrdě pozvedl číši na zdraví.

„Tak na mého nástupce Lucase! Doufám, že bude stejně dobrým a uznávaným doktorem jako jsem byl já!“

„Na Lucase! Salud!“ připojili se k němu všichni ostatní přátelé a rovněž pozvedli číše k přípitku.

V hloučku lidí postával neznámý pohledný mladý vousatý muž, korejského původu – na sobě měl tmavý oblek, drahé rolexky a zpod manžety košile mu vykukoval vytetovaný pavouk, když držel v ruce sklenici sektu a tajemně se uculoval. Najednou si ale všiml krásné tmavovlásky, která postávala u baru s namíchaným drinkem. Fešný Korejec se tedy rozhodl, že za ní půjde.

„Smím se k vám připojit, krásná slečno? Jste tu tak sama!“ zdvořile ji oslovil a položil sklenici sektu na barový pult.

Italská krasavice s vyzývavě velkým dekoltem se na něj pootočila a polichoceně se na něj usmála.

„Sí... Co dělá takový Bell'uomo tady na palubě?“

„No, dostal jsem pozvánku od Enriqueho... Taky jsem napůl doktor, podnikatel... Trochu mafián, příležitostní gigolo, sňatkový podvodník! Teď si samozřejmě dělám srandu!“

Pronesl bohatý krasavec s okouzlujícím, zářivým pokřiveným úsměvem a s ironickým humorem.

„Aha... To máte zajímavý smysl pro humor... Jistě musíte pocházet z velmi bohaté rodiny?“

„To ano... Pocházím ze středověké korejské šlechty... Ale bohatství není vše! „Dávám přednost úplně jiným prioritám!“

„A jakým, jestli se mohu zeptat?“ zeptala se zvědavě a usrkla brčkem namíchaný drink.

„Poslyšte, vy jste nějak zvědavá, když mi pokládáte takové kvízové otázky?!“

„Mi scusi, ale už jsem prostě taková... Ještě jste se mi nepředstavil?“

„Omlouvám se Vám, krásná slečno... Jsem se John Lee... A jaké je vaše jméno, smím-li se zeptat?“

„Jmenuji se Guilia Antonelli.“

„To je moc pěkné a poutavé jméno... Pro tak neobyčejně krásnou ženu!“ řekl jí s dobře mířenými lichotkami.

„Grazie,“ imponovaly jí lichotky. A jste zadáný?“

„Už ne... Asi před týdnem jsme se spolu rozešli... Moc jsme si nerozuměli...“ napil se sektu.

„Tak to je mi moc líto.“

„To nemusí... Jsem single, bezdětný... A vyhovuje mi to! Mileneckému povyražení se vůbec nebráním!“

„To zní přímo lákavě!“ Jen co to dořekla, za jejími zády se náhle objevil Enrique a nečekaně na ni promluvil:

„Něco se děje, lásko?“

„Nic, nic... Co by se dělo dít, Amore mio... Jen jsem se tu bavila s jedním mužem...“ zadržávala se v řeči.

„Ááá, Johne...Tak konečně jsi dorazil,“ podal mu ruku na přivítanou.

„Moc mě těší, že tu můžu být, Enrique,“ položil si ruku na hrud' a udělal menší poklonu.

„Škoda, že sem nemohl přijít i tvůj otec.“

„Otec je trochu nemocný... Ale moc vás pozdravuje.“

„To samozřejmě chápu... Tak pojd', musíš pozdravit Lucase! Moc rád tě uvidí!“ Dal mu přátelsky ruku kolem ramen a povídal dál, když ho od baru odváděl pryč.

„S Lucasem jste se jistě dlouho neviděli!“

„Jo, už je to dlouho...,“ odvětil mu a otočil hlavu na krásnou svůdnici, která na něj stačila vrhnout koketní pohled.